

“यत्र त्रोः श्रोः स्थिता तत्र यत्र श्रीस्त च सवति
सन्ततिर्णस्तथा श्रीब्रह्म नित्यं काण्डे महात्मनि ॥”
इति तिथादितत्त्वम् ॥

(तथा च रामायणे । ५।६४।२०।)

“तत्र चेदं सुपदशं वाकां नान्यथा कस्यचित् ।
सन्ततिर्णं तवाख्याति भविष्यच्छुभयोग्यताम् ॥”

सन्दध्यः, त्रिः, (सं + नह + ज्ञः) वर्णितः ।

कृतसदाहः । (यथा, भागवते । ७।१०।६६।)

सन्दहो रथमास्याय शरं धनुरुपादै ॥”

ब्लृः । अङ्गविन्यासमयुक्तः । इति मेदिनी ॥

आततायी । वधीदातः । इत्यमरटीकायां राय-
मुकुः ॥ मन्त्रादिसंयुतः । इति शब्दरदावली ॥

(आवहः । यथा, अभिज्ञानशुल्कले १ घड़े ।)

“कुमुपमिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु सन्वह्म् ॥”

सञ्जातः । इति महिनायः ॥ यथा, रघुः । ३।७।

“पुराणपदापगमादनन्तं

लतेव सन्वद्धमनोऽपलङ्घवा ॥”

सन्दयः, पुः, (सं + नौ + अच्) समूहः । यथा,
महाभारते । १।१०।६।

“अस्मिन् राजसमावयि देवानामिव सन्दये ।

किमयं सद्गं कच्चित् वृपतिं नैव दृष्टवान् ॥”

पुरुषादिवलः । इत्यमरसेदिनीकरी ॥

सन्दाहः, युः, (संन्दृष्टेऽसौ इति । भं + नह +
घञ् ।) अङ्गदावाणम् । सांजीया इति भाषा ।

तत्पर्यायः । वर्म २ कङ्गटः ३ जगरः ४ कव-
चम् ५ दंशः ६ तनुवम् ७ मायो द उर-
च्छदः ८ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महा-
भारते । ४।३।१७।)

“इष्टकं काञ्जनसदाहान् रथव्यज्ञानयोजयन् ॥”

उद्योगः । इति रामानुजः ॥ यथा, रामा-

यणे । ६।७५।४०।

“ततो रामशरान् दृष्टा विसानेषु श्वेषु च ।

सन्दाही रात्मसेन्द्राणां तुमुलः समपद्यत ॥”

सन्दाहः, पुः, (संन्दृष्टे इति । भं + नह + खत् ।)

युद्धयोग्यगतः । यथा, —

“राजवाञ्छस्त्रं पवाह्नः सन्नाहः समरोचितः ।”

इति हेमचन्द्रः ॥

सन्दिकर्षः, पुः, (सं + नि + क्षष + घञ् ।) सावि-
धम् । तत्पर्यायः । यात्रम् २ समीपम् ३ संवि-
धम् ४ समीपाभ्यासम् ५ सवेशः ६ अन्तिकः ७
संदगम् ८ अभ्यग्यम् ९ सनोऽसौ १० सन्वि-
धानम् ११ उपान्तम् १२ निकटम् १३ उप-
कण्ठम् १४ सन्विकटम् १५ समर्थादम् १६
आर्यगम् १७ आमदः १८ सन्दिधिः १९ । इति
हेमचन्द्रः (यथा, कुमारे । ३।७४।)

“लोमसन्दिकर्षं परिहन्तुमिक्षन् ।

अन्तर्दर्शं भूतपतिः समृतः ॥”

नायायमते विषयेन्द्रियमन्यः । म च ज्ञानस्य

कारणम् । म तु दिविधिः । नौकिकमन्त्रिकर्पं-

यन्नौकिकमन्त्रिकर्पयः । नौकिकमन्त्रिकर्पयं पद्म-

विधिः । इन्द्रियमन्योगः । इन्द्रियमन्युक्तममवायः ।

२ इन्द्रियमन्युक्तममवेतसममवायः । ३ श्रोतादि-

समवायः ४ श्रोतादिसमवेतसमवायः ५ तदादि-

विशेषगताद् ॥ अलौकिकमसविकर्षस्तु त्रिविधिः ।

मामान्यसन्धाणा १ आनन्दसन्धाणा २ योगजः ३।

यथा, —

“महत्त्वं पद्मविधे हेतुरिन्द्रियं करणं मतम् ।

विषयेन्द्रियसम्बन्धे व्यापारः सोऽपि पद्मविधे ।

द्रव्यप्रहस्तु संयोगात् संयुक्तसमवायतः ।

द्रव्ये चु समवेतानां शब्दस्य समवायतः ।

तहुत्तौनां समवेतानां शब्दस्य समवायतः ।

तहुत्तौनां समवेतानां शब्दस्य समवायतः ।

विशेषणतया तद्वदभावानां अच्छो भवेत् ।

यदि स्वादुपलभ्ये तेत्येवं यत्र प्रसञ्जते ॥

प्रत्यक्षं समवायस्य विशेषणतया भवेत् ।

अलौकिकः सन्विकर्षितविधिः परिकौर्तितः ॥

सामान्यसन्धाणा ज्ञानसन्धाणा योगजस्था ।

आसत्तिरात्रयाणान्तु सामान्यज्ञानमित्यते ॥

तदिन्द्रियजटहस्तीबोधसः मध्यं पेत्यते ।

विषयो यत्य तस्य व्यापारो ज्ञानसन्धाणः ॥

योगजो दिविधिः प्रोक्षो यक्षयुक्तानभेदतः ।

युक्तस्य सर्वदा भानं चिन्तासहकातोऽपरः ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

सन्विकर्षणं, लौ, (सं + नि + क्षष + घट्) सन्वि-

धानम् । तत्पर्यायः । सन्दिधिः २ । इति सहौर्यं-
वर्गं अमरः ॥ सन्दिधम् ३ । इति भरतः ॥

(सम्बन्धः । यथा, भागवते । १।१२।१२।

“यावहै हेत्यन्द्रियप्राणेवात्मः सन्विकर्षणम् ।”

संसारः फलवांस्त्वावदपार्योऽप्यविविकिनः ॥”

सन्विकटः, त्रिः, (सं + नि + क्षष + घट् ।) सन्वि-

कर्षविधिष्ठः । निकटः । इति विशेषणस्वर्वर्गं
अमरः ॥ अस्य पर्यायः समीपश्चेदे द्रष्टव्यः ॥

सन्विधं, लौ, (सं + नि + धा + कः ।) सन्विधानम् ।

इति भरतस्तवोपालितः ॥

सन्विधानं, लौ, (सं + नि + धा + घट् ।) निक-
टम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे ।

२।१२।५३।

“श्रेयो मुहूर्तं तत्र सन्विधानं

ममैव क्षमादिपि जोवलोकात् ॥”*॥

सम्युक्तिवैयतं लौकिकविधिः । आश्वयः । यथा,

“आरथः संश्यानामविनयभवनं पतनं साह-

मानां दोषाणां सन्विधानं कपटशतमयं चेत्रमप्रत्यय-

नाम ।

दुर्द्वाज्यं यत्यहः सुरनश्वर्भः सर्वमाय-

करणः स्त्रीरूपं केन लोके विषमस्तमयं धर्मनाशय-

स्त्रम् ॥”

इति शान्तिशतकम् ॥

(अवस्थानम् । यथा, मार्कण्डेये । ४७।३५।

“यमिन् गेहे च लिखितमत्तृ तिष्ठति नित्यदा-

मविधानं कृते शाहे तत्राख्याकं भविष्यति ॥”

मविधिः, लौ, (सं + नि + धा + कः ।) सन्वि-

कर्षः । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । २।१४४।

“हीनाक्षवस्त्रवेगः स्वात् सर्वदा गुरुसन्विधौ ॥”

इन्द्रियगोचरः । इति मेदिनी ॥ (अवस्थानम् ।

यथा, जलशुद्धिप्रकरणे ।

“गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ।

नर्मदे सिन्धुकावेरि जलेऽस्मिन् सविधिं कुरु ॥

सविधितिः, त्रिः, एकवौकृतः । मित्रितः । संनि-

पूर्वकपतधातोः क्षप्रत्ययन निष्प्रवः ॥

सविधितः, पुः, (सम्यक् निपातो पतनं यत्र ।)

तालभेदः । यथा, —

“एक एव गुरुर्यत्र सविधातः स उच्चते ।”

इति सहौतदामोदरः ॥

(सम्यक् निपातो यस्तात् ।) विकारोत्पादक-

मिलितदोषचयम् । अस्य वयोदय नामस्त-
जानि यथा, —

“श्रीप्रगस्तान्त्रिकसैवमसाध्यस्तित्वभमः ।

कष्टसाधः कण्ठकुलः कर्षिको जिष्ठगस्तथा ।

कष्टात् कष्टद्वाहौ ज्ञेयो रुग्दाहो इन्दि-

मानवम् ।

अन्तको भ्रमनेत्रव रक्षाषीवी निपातकः ॥

श्रीताङ्गस्य प्रलापश्च अभिन्यासोऽतिमारकः ।

ज्ञातव्याः सर्वदा वैद्यो सविधाताम्योदय ॥”

माणुषीयै ।

“श्रीप्रगस्तान्त्रिकसैवमसाध्यस्तित्वभमः कर्षिकावस्त्रे विकारोत्पादकः ।

कर्षिको जिष्ठगस्तथा । भ्रमान्तर्णव लौकिकस्त्रे ।

भ्रमनित्रो विलाप्य प्रलापः श्रीताङ्गकुलः ।

अभिन्यासस्य तिविद्यात् विद्यात् सविधापातः सविधापातिकिं ॥”

सदास्यं स्नेहाणा पूर्णं शूलं कासोऽतिवेदना ।

शीतस्य लक्षणान्वये व श्रीप्रगस्तथा जिष्ठिपातिके ॥

अतितन्द्रा ज्वरः ज्वासकासाकासापोऽतिसारकः ।

स्थूलकण्ठः सिता श्वामा जिज्ञा कण्ठे च

कूजति ॥

श्रुतिरत्या चेति विद्यात् तान्त्रिके सावि-

धितिके ॥”

मदो मोहो भ्रमस्तापो हास्यशीतप्रलापनम् ।

नित्यं वैक्षित्या पौड़ा विकटाचन्निरीक्षयम् ।

लक्षणैः सविधापातियं ज्ञातव्यस्तित्वभमः ॥”

कर्षण्ठो ज्वरो मूर्च्छा दाहः कम्पः प्रलयनः

मोहस्तापः शिरोत्पर्तिः वातार्तः प्रलयं गतः ॥

करण्ठो ज्वरो त्रिविद्यात् विनिर्दिश्येत् ॥”

ज्वरः कर्षण्ठो त्रिविद्यात् विनिर्दिश्येति ॥”

सहौदा कठिना जिज्ञा कासः श्वासोऽति-

विद्युतः ।

मूको वधिरता तापो बलहानिव लक्षणम् ॥

जिष्ठगः सविधापातियं ज्वरात् कष्टतः परः ॥”

मोहस्तापः प्रलापश्च व्यथा कण्ठः भ्रमः अर्थः ॥

वेदना च लृष्टा जाद्यं श्वासय लक्षणैरित्यैः ।

कष्टात् कष्टतरो ज्ञेयः कथाहः सविधापातिकः ॥

दाहो मोहः शिरःकण्ठो हिक्का श्वामाङ्ग-

मह नमः ।

सन्तापसान्तको ज्ञेयः सविधापातिमारकः ॥”